

תפ (תל אביב) 25950-12-21 - מדינת ישראל נ' חאלד בקרי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 25950-12-21 מדינת ישראל נ' בקרי

בפני כבוד השופט איתי הרמלין

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
ע"י

נגד

הנאשם: חאלד בקרי
ע"י עו"ד עמית הרבט

גזר דין

12. לאחר שמיעת הראיות הרשעתי את הנאשם בעבירה של מעשי פזיזות ורשלנות במכונה שבפיקוחו לפי סעיף 338(4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ובעבירה של הלנה והעסקה של "תושבים זרים" לפי סעיף 12ב2 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952. בהכרעת הדין קבעתי כי בחודש יוני 2019 העסיק הנאשם במסעדתו שני אחים פלסטינים שלא היו בידיהם היתרי כניסה לישראל. השניים גם לנו במסעדה. כל זאת בידיעת הנאשם. האח הצעיר, עבדאללה בן ה-14, הועסק במסעדה כמנקה, אך ביום 17.6.2019 הורה לו הנאשם לטחון תערובת לפלאפל במטחנה חשמלית שהייתה במסעדה. זאת, בניגוד לתקנות הרלוונטיות האוסרות על קטינים להפעיל מכונות מעין אלה, ואף על פי שהנאשם ידע שכפי שנכתב על המכונה בעברית בלבד, רק למבוגרים מותר להפעילה. בעת הפעלת המטחנה על ידי עבדאללה (שעשה זאת ללא השגחה והשתמש בבקבוק טחינה לדחיסת המזון ולא בכלי שיועד לכך), נכנסה ידו למכונה וכתוצאה מכך הוא איבד את כף ידו הימנית. כמו כן, הפר הנאשם את הוראות התקנות המחייבות להדריך את העובדים בענייני בטיחות.

13. במעשיו גרם הנאשם לפגיעה חמורה בזכותו של עבדאללה לשלמות הגוף ולבריאות הנפש. בצד זאת הפר הנאשם את האיסורים שקבעה המדינה על העסקה והלנה של תושבי השטחים בישראל - איסורים שהם חלק ממשטר היתרים שלו צידוקים בטחוניים.

14. כפי שציינתי בהכרעת הדין, בהוראה המודעת שנתן לנער צעיר בן 14 להשתמש במטחנת המזון החשמלית בידעו שרק למבוגרים מותר להפעילה, פעל הנאשם בדרך נמהרת, כלשון סעיף העבירה, ולא בדרך רשלנית "בלבד", ובכך חומרה מיוחדת. יסוד נוסף של

חומרה נעוץ בגילו הצעיר של הנער ובכך שכתושב השטחים הוא שייך לקבוצה חלשה במיוחד שמשוועת לפרנסה, ולכן היא פגיעה במיוחד לניצול לרעה על ידי מעסיקים. גם אבדן כף ידו של עבדאללה בדרך המזעזעת שבה אירעה כתוצאה הקשה של התנהגותו הנמהרת של הנאשם והתממשות הסיכון המסתבר ממנה, היא כמובן נסיבה מחמירה.

15. במסגרת הטעונוים לעונש הגישה התובעת מסמכים של המוסד לביטוח לאומי שמהם עולה כי נקבעו לעבדאללה 86% נכות רפואית קבועה (60% בשל אבדן כף היד ו-10% נכות נפשית, ושתי אלו בהגדלה של 33% מכוח תקנה 15 לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי תאונות עבודה, תשט"ז-1956). אחוזי נכות אלה נותנים ביטוי לחומרת הנזק שנגרם לעבדאללה, אך כמובן אין כל צורך במומחיות רפואית כדי לדעת עד כמה חשובות כפות הידיים (ובמקרה זה אבדה כף היד הדומיננטית) לתפקודו של אדם אפילו בפעולות הבסיסיות והיומיומיות ביותר כלבישה ופשיטה של בגדיו, רכיסת כפתורי חולצתו וקשירת שרוכי נעליו, אכילה בסכין ומזלג, פתיחתה של צנצנת, קילוף תפוז ועוד ועוד. נקל לשער גם את עצמת תחושת הזוועה והבהלה שאחזה בעבדאללה עול הימים בעת קרות התאונה וחומרת הטראומה שנגרמה לו כתוצאה מכך.

16. התובעת טענה כי יש לראות בכל המעשים שבעשייתם הורשע הנאשם אירוע עברייני אחד, ולקבוע להם מתחם עונש הולם אחד שבין תקופת מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל-12 חודשים מאסר בפועל. התובעת הפנתה בהקשר זה לת"פ (נתניה) 21659-01-10 מדינת ישראל נ' מיכאל יקובציק (5.1.2011) שבו הוטלו עונשי מאסר על תנאי וקנס במקרה שבו כתוצאה ממעשי הנאשם שהסיר רשתות מגן וביטל פעולתו של אמצעי הגנה, איבדה את ידה עובדת שניקתה מכונת לישה. בית המשפט התחשב בכך שנפגעת העבירה תרמה להתרחשות התוצאה בכך שבניגוד להוראת הנאשם לא הפסיקה את פעולת המכונה בטרם ניקתה אותה. עוד הפנתה התובעת לת"פ (תל אביב) 1237/05 מדינת ישראל נ' לוי אילת (3.7.2007), שבו אימץ בית המשפט את הסכמת הצדדים והטיל על מנהל עבודה שנמצא אחראי לכך שפועל ניקיון איבד את ידו כתוצאה מפגיעת משקולת של מעלית שהמשיכה לפעול בעת שהפועל ניקה את תחתית הפיר שלה, 400 שעות שירות לתועלת הציבור בצד מאסר על תנאי כעתירת התביעה. כמו כן הפנתה התובעת לת"פ (תל אביב) 28904-01-14 מדינת ישראל נ' אלון גלעדי (7.10.2014) שבו במסגרת הסדר טיעון לעניין העונש, נגזרו עונשים של מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה על בעלים ומנהל של אולם אירועים אשר העסיק שני תושבי שטחים שלא היה בידם היתר כניסה לישראל ואחד מהם איבד את ידו במכונת טחינה. בניגוד למקרה שבפניי בגזר הדין צוין שבתקופה הרלוונטית הנאשם כלל לא נכח באולם האירועים. בגזר הדין צוין שהסדר הטיעון סוטה לקולא ממתחמי הענישה הראויים. על תיקים אלה אפשר להוסיף גם למשל את ת"פ (ירושלים) 2548/06 מדינת ישראל נ' יגאל אלהרר (26.4.2009) שבו נגזרו שלושה חודשים מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות למי שהורשע בעבירה של חבלה ברשלנות לפי סעיף 341 לחוק העונשין בעקבות

קטיעת רגלו של פועל כתוצאה מפגיעת סלע שהתדרדר באתר חפירה שעליו היה הנאשם אחראי (מדובר בהרשעה בעבירה קלה יותר מזה שבה הרשעתי את הנאשם).

17. עוד הפנתה התובעת לשורת מקרים שבהם נקבעו מתחמי ענישה שתחילתם במאסר על תנאי - לעיתים בצירוף שירות לתועלת הציבור וקנס - בגין הלנה והעסקה של תושבי השטחים שלא היה בידם היתר כניסה לישראל (עפ"ג (באר שבע) 33274-04-21 סמיר אלסייד נ' מדינת ישראל (2.6.2021); ת"פ (ירושלים) 68682-02-19 מדינת ישראל נ' רפאל דרביש (1.3.2021); ת"פ (ירושלים) 39329-03-19 מדינת ישראל נ' עז ג'ועבה (3.8.2020); ת"פ (ירושלים) 2360-05-19 מדינת ישראל נ' יצחק מאיר אוחיין (12.7.2020)).

17. הסניגור לא הגיש פסיקה כלשהי ולא חלק על מתחם העונש ההולם שלו טענה התובעת.

18. לנוכח היקף הפגיעה בערכים החברתיים, ובעיקר לנוכח הנסיבות החמורות של ביצוע העבירה והנזק שנגרם כתוצאה ממנה, כפי שתיארתי לעיל, ולאחר בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, ובהיעדר טענה אחרת של הסניגור, **אני מאמץ את מתחם העונש ההולם שלו טענה התובעת: מתחם שבין תקופת מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל-12 חודשים מאסר בפועל.** אשר למדיניות הענישה הנוהגת אציין שהפסיקה שהציגה התובעת התקבלה בחלקה בהסדרי טיעון שאינם יכולים ללמד על מדיניות הענישה של בתי המשפט, ואף לא ניתן לדעת מה היה הרקע המדויק לעריכתם. כמו כן, במרבית המקרים עוסקת הפסיקה בהתנהגות רשלנית ולא בהתנהגות "נמהרת" כמו במקרה שבפניי. בכך יש להסביר את הפער בין העונשים שנגזרו בפסקי הדין שהגישה התובעת למתחם העונש שהציגה ואותו אימצתי (מעבר לעובדה שבמקרה שבפניי הצטרפה גם עבירה לפי חוק הכניסה לישראל). יש לציין כי עונשים של שלושה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות הוטלו למשל בת"פ (תל אביב) 41095-10-16, שאליו אתייחס להלן בפרק העוסק בסוגית הפיצוי.

19. הנאשם בן 38, נשוי ואב לילדים, ותומך גם בהוריו. מצבו הכלכלי של הנאשם קשה (מתנהלים בעניינו הליכי חדלות פירעון), והוא סובל מבעיות רפואיות שמטעמי צנעת הפרט לא אפרטן. עוד יש לציין שמאז ביצוע העבירה חלפו כשש שנים וחצי.

20. בצד הנסיבות המקלות שפורטו לעיל עומדות גם נסיבות מחמירות משמעותיות: מעבר להזמנת אמבולנס לנפגע העבירה ושכירת סניגור לאחיו של עבדאללה שנעצר, הנאשם לא עשה דבר שילמד על נטילת אחריות מִצְדו למה שאירע, והוא לא עשה דבר לפיצוי על הנזק שנגרם לעבדאללה כתוצאה מהתנהגותו הנמהרת. הנאשם אף בחר שלא לומר דבר בטרם גזר הדין (הסניגור טען שהנאשם אינו מסוגל לעשות זאת). על כך יש להוסיף



שלא רק שהנאשם הכחיש בחקירת המשטרה אפילו את העובדה שהעסיק את עבדאללה, אלא שכפי שקבעתי בהכרעת הדין, על מנת להסתיר את העסקתו, הנאשם החליף את חולצת עובדי המסעדה שלבש עבדאללה בחולצה אחרת בעת שידו של עבדאללה הייתה לכודה במטחנה, ולשם כך אף נדרש לגזור את שתי החולצות. לחובת הנאשם הרשעה מלפני כשש שנים בעבירות של תקיפה ואיומים.

30. שקלול הנסיבות המקלות והמחמירות שאינן קשורות לביצוע העבירה שפורטו לעיל, מעלה כי עונשו של הנאשם צריך להיות ממוקם בשליש המרכזי של מתחם העונש ההולם. לנוכח המשמעות הכלכלית של ריצוי עונש של עבודות שירות, בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ולאור הפיצוי המשמעותי שבתשלומו אחייב את הנאשם, החלטתי שלא לגזור עליו קנס.

31. לנוכח האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות במקום ובתנאים האמורים בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במפקדת יחידת עבודות השירות ברחוב הרטום 12 בירושלים (הר חוצבים, בניין רמפא) ביום 15.4.2026 בשעה 8:00.

ב. 3 חודשים מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירה לפי סעיף 338 לחוק העונשין.

ג. חודש מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

סוגית הפיצוי

32. הנזק הפיזי שנגרם לעבדאללה כתוצאה מן העבירה שעבר הנאשם, אינו שנוי במחלוקת, ואף לא הובאו ראיות כלשהן כדי לערער את קביעת הנכות הנפשית שקבע לו המוסד לביטוח לאומי בנוסף על הנכות הפיזית. כידוע, הפיצוי הפלילי "אינו מהווה תחליף מלא לפסיקת פיצויים המבוססת על הוכחת שיעור הנזק אלא נועד להעניק תרופה ראשונית ומיידית לנפגע ולצדה עומדת לו הזכות להגיש תביעה אזרחית נפרדת לפיצויים נגד העבריין בגין מלוא הנזקים שנגרמו לו" (דב"פ 5625/16 אסרף קארין נ' אבנר טווק בוקובזה (13.9.2017)). "ביחס לקביעת גובה הפיצוי, נקבע בפסיקה באופן מפורש שיש לתת משקל משמעותי לאופי האזרחי-נזיקי של ההסדר... לכן, בין היתר, אין מקום להתחשב במצבו הכלכלי של מבצע העבירה לצורך קביעת גובה הפיצוי... אף-על-פי-כן,

עמוד 4

נקבע כי לפיצויים הנפסקים בהליך הפלילי ישנו היבט עונשי לצד ההיבט האזרחי, ולכן אין למדוד אותם על פי אמות המידה הנזיקיות בלבד... גובה הפיצוי נקבע לכן בדרך של אומדנה ואין הכרח בהוכחה מדויקת של שיעור הנזק... עליו להיות בהלימה לנזק או לסבל שנגרמו" (ע"פ 2858/23 שרון שיר נ' מדינת ישראל (1.4.2024)). כן נקבע כי "גם ביחס לרכיב הפיצוי ההלכה הינה כי שומה על בית המשפט לקבעו תוך התחשבות במדיניות הנהוגה בפסיקה" (ע"פ 2796/23 שמעון לוי נ' מדינת ישראל (17.4.2024)).

33. במקרה שבפני הנזק הפיזי שנגרם לעבדאללה הוא ברור ואף נקבעו בגינו אחוזי נכות וכן נקבעו אחוזי נכות נפשית (כאמור לעיל, אחוז הנכות הכולל שקבע המוסד לביטוח לאומי הוא 86% לאחר הגדלה). פנייה לאחד התיקים שאליהם הפנתה התובעת מלמדת כי במקרה שנדון בת"פ (תל אביב) 28904-01-14 מדינת ישראל נ' אלון גלעדי (7.10.2014) פיצה הנאשם את המתלונן ב-35,000 ₪ במסגרת הליך אזרחי וב-1,000 ₪ נוספים במסגרת ההליך הפלילי בהתאם להסדר טיעון בין הצדדים. גם באותו מקרה איבד עובד את כף ידו במטחנה, ואולם שם זיקתו של הנאשם לעניין הייתה פורמאלית בלבד, והוא כלל לא נכח בעסק בתקופה הרלוונטית. מעבר לכך - מדובר בפסק דין מלפני יותר מעשר שנים, ומאז כמובן הייתה עליית מחירים משמעותית. בת"פ (תל אביב) 41095-10-16 מדינת ישראל נ' שרונה קלדרון (26.6.2022) נדון מקרה שבו במהלך יריד מדעי התפרצה אש כתוצאה מטעות באופן עריכתו של ניסוי באחד הפרויקטים שהוצגו, וילדים שביקרו ביריד נכוו, ונגרמו להם חבלות שהצריכו טיפול רפואי ואשפוז (לא צוינו אחוזי נכות שנקבעו להם). הנאשמים מילאו תפקידים שונים ביריד. כל אחד משלושה מהנאשמים חויב על ידי בית המשפט לפצות את אחד הילדים בסכום של 60,000 ₪ ואת הילד האחר בסכום של 10,000 ₪. כל אחד משני נאשמים נוספים חויב לפצות את אחד הילדים בסכום של 45,000 ₪ ואת הילד האחר בסכום של 7,500 ₪. בת"פ (רמלה) 12709-03-16 מדינת ישראל נ' איתן זילביגר (9.9.2021) נדון מקרה שבו פועל נשלח על ידי הממונים עליו לערוך עבודות על גגו של מבנה במפעל שבו עבד, ונפל מגובה 6 מטרים כשדרך על חלון פלסטיק בגג המבנה. לפועל נגרמו חבלות קשות ונקבעה לו נכות יציבה של 100%. החברה שהייתה אחראית על ביצוע העבודות וארבעה ממלאי תפקידים במפעל הורשעו בעבירה של חבלה ברשלנות לפי סעיף 341 לחוק העונשין, שעונשה המירבי שנת מאסר (בעוד הנאשם שבפני הורשע בעבירה לפי סעיף 338 שעונשה המירבי הוא שלוש שנות מאסר). החברה חויבה בגזר הדין לפצות את הפועל שנחבל בסכום של 120,000 ₪, וכל אחד ממלאי התפקידים שנמצא אשם בביצוע העבירה חויב לפצותו ב-30,000 ש"ח נוספים.

34. עיון בפסיקה האזרחית מלמד כי במקרים של נזקים חמורים לידיים סכומי הפיצוי בגין הרכיב של "כאב וסבל" בלבד מגיעים למאות אלפי שקלים (ללא אבדן כושר השתכרות או הרכיב של "עזרת הזולת"). כך למשל נקבע פיצוי של 550,000 ₪ בגין הרכיב של כאב

וסבל למי שידה ניזוקה באופן שלא ניתן להשתמש בה יותר בעקבות תאונה בספינת דייג (ע"א 2833/21 **קיבוץ עין גב נ' פלונית** (2.4.2023)); פיצויים בגובה 400,000 ₪ בגין כאב וסבל נקבעו למי שידו נפגעה ממכבש במפעל (ת"א (מחוזי ירושלים) 1320-04-12 **רוני רדו רקולצה נ' מוצרי הכס מתכות בע"מ** (17.9.2015)); בעניינו של מי שידו נפגעה ממסור חשמלי שבו עבד נקבע פיצוי בגובה 700,000 ₪ בגין הרכיב של כאב וסבל (ת"א (מחוזי תל אביב) 39464-07-16 **ש.ש.נ' א. מרכז יצור ושיווק רהיטים בע"מ** (22.2.2023)); במקרה אחר נקבע פיצוי של 300,000 ₪ בגין כאב וסבל למי שידו נמחצה בתאונה עבודה במפעל (ת"א (שלום באר שבע) 1783/05 **בוריס סביצקי נ' ימקו יד פז תעשיות בע"מ** (2.7.2009)).

35. כאמור לעיל, הפיצוי שנפסק בהליך הפלילי אינו מחליף את זה של דיני הנזיקין, ואינו חוסם את דרכו של נפגע העבירה להגיש תביעת נזיקין. אופן הבירור בשני סוגי ההליכים הוא שונה וכך גם סכומי הפיצוי. אף על פי כן, כאמור לעיל, בשל אופיו הנזיקי-אזרחי של הפיצוי, מצבו הכלכלי של הנאשם אינו משפיע על קביעת גובה הפיצוי. בקביעת גובה הפיצוי בתיק זה התחשבתי בכך שהנזק הפיזי שנגרם לנפגע העבירה הוא ברור, ואף נקבעו לו כמפורט לעיל אחוזי נכות על ידי הביטוח הלאומי בגין נזק זה ובגין הנזק הנפשי שנלווה אליו. מכאן שאומדן הנזק הלא ממוני, שהוא קשה תמיד, פשוט יותר במקרה זה מאשר במקרים אחרים. התחשבתי במידת אחריותו הגדולה של הנאשם לאשר אירע ובפערי הכוחות הגדולים בינו לבין נפגע העבירה, שלא הותירו לנפגע העבירה אפשרות ממשית שלא לפעול לפי הנחיותיו של הנאשם. התחשבתי גם בכך שכצעיר פלסטיני נגישותו של נפגע העבירה למערכת המשפט הישראלית היא מוגבלת, ולפי הידוע לי, עד עתה לפחות, לא הגיש נפגע העבירה תביעת נזיקין. לבסוף התחשבתי בסכומי הפיצוי שמקובל לפסוק בהליכים פליליים שהם נמוכים בהרבה מאלו הנפסקים בתביעות נזיקין.

36. לנוכח כל האמור לעיל אני מחייב את הנאשם לפצות את נפגע העבירה, עד תביעה 1 ברשימת עדי התביעה, שפרטיו יועברו למזכירות בית המשפט על ידי הפרקליטות, בסכום של 60,000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.3.2026. הפרקליטות תעדכן את נפגע העבירה על פסיקת הפיצוי ותעמידו על זכויותיו.

המזכירות תשלח החלטה זו לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 19 בינואר 2026, במעמד הצדדים.

ניתן לשלם את הפיצוי החל מעוד 3 ימים לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות:

א. בכרטיס אשראי - www.eca.gov.il

ב. בטלפון - *35592, 072-2055000

ג. במזומן בבנק הדואר בהצגת תעודת זהות